

V Wtorek okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (Mk 7,1-13): Zebrali si? u Niego faryzeusze i kilku uczonych w Pi?mie, którzy przybyli z Jerozolimy. I zauwa?yli, ?e niektórzy z Jego uczniów brali posi?ek nieczystymi, to znaczy nie obmytymi r?kami. Faryzeusze bowiem, i w ogóle ?ydzi, trzymaj?c si? tradycji starszych, nie jedz?, je?li sobie r?k nie obmyj?, rozlu?niaj?c pi???. I [gdy wróc?] z rynku, nie jedz?, dopóki si? nie obmyj?. Jest jeszcze wiele innych [zwyczajów], które przeje?li i których przestrzegaj?, jak obmywanie kubków, dzbanków, naczy? miedzianych.

Zapytali Go wi?c faryzeusze i uczeni w Pi?mie: «Dlaczego Twoi uczniowie nie post?puj? wed?ug tradycji starszych, lecz jedz? nieczystymi r?kami?» Odpowiedzia? im: «S?uszenie prorok Izajasz powiedzia? o was, ob?udnikach, jak jest napisane: Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie. Ale czci Mnie na pró?no, ucz?c zasad podanych przez ludzi. Uchylili?cie przykazanie Bo?e, a trzymacie si? ludzkiej tradycji». I mówi? do nich: «Umiecie dobrze uchyla? przykazanie Bo?e, aby swoj? tradycj? zachowa?. Moj?esz tak powiedzia?: Czcij ojca swego i matk? swoj?, oraz: Kto z?orzeczy ojcu lub matce, niech ?mierci? zginie. A wy mówicie: "Je?li kto powie ojcu lub matce: Korban, to znaczy darem [z?o?onym w ofierze] jest to, co by ode mnie mia?o by? wsparciem dla ciebie" - to ju? nie pozwalacie mu nic uczyni? dla ojca ni dla matki. I znosicie s?owo Bo?e przez wasz? tradycj?, któr??cie sobie przekazali. Wiele te? innych tym podobnych rzeczy czynicie».

«Dlaczego Twoi uczniowie nie postępują według tradycji starszych?»

Rev. D. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy jak niektóre starsze tradycje nauczycieli Prawa manipulowały czysty sens czwartego przykazania Bożego Prawa. Ci skrybowie nauczali, że ci, którzy ofiarują pieniądze i dobra dla waszycy postępują godnie. Przez te nauki rodzice nie mogli zdać ani rozporządzać tymi dobrami. Ich dzieci wychowywane w tym błędnym przeświadczeniu myślały, że spełnianie czwartego przykazania, nawet że spełnianie je w najlepszy możliwy sposób. Ale w rzeczywistości, było to oszustwo.

«Umiecie dobrze uchylać przykazanie Boże, aby swoją tradycję zachować» (Mk 7,9): Jezus Chrystus jest autentycznym interpretatorem Prawa; dlatego wyjaśnia wążkowe znaczenie czwartego przykazania, ujawniając niefortunny błędny żydowski fanatyzm.

«Mojesz tak powiedział: ‘Czczij ojca swego i matkę swoją’» (Mk 7,10): czwarte przykazanie przypomina obowiązek dzieci wobec rodziców. Na ile mogą powinni zapewnić pomoc materialną i moralną w latach starości i w okresach choroby, samotności i cierpienia. Jezus przypomina o tym obowiązku wdzięczności.

Szacunek dla rodziców (synowska pobożność) jest wdzięcznością, którą jesteście winni za dar życia i za ich pracę nad swymi dziećmi, której dokonali z wysiłkiem, aby te mogły rozwijać się w mądrości i asce. «Z całego serca czczij swego ojca, a boleści rodzicielki nie zapominaj! Pamiętaj, że oni cię zrodzili, a cóż im zwrócisz za to, co oni tobie dali?» (Syr 7,27 do 28).

Pan czci ojca w jego dzieciach, i w nich potwierdza prawo matki. Kto czci ojca odpokutowuje grzechy; kto szanuje matkę jest jak ten, kto gromadzi skarby (por. Syr 3,2-6). Wszystkie te i inne wskazówki są jasnym światłem dla naszego życia w relacji do naszych rodziców. Prośmy Pana o łaskę, by nigdy nam nie zabrakło prawdziwej miłości, którą winni jesteśmy naszym rodzicom i byśmy wiedzieli, przez przykazanie, przekazywać innym ten sódki “obowiązek”.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię?

-

«Bardzo często pokazuje się pozory cnoty bez żadnej wewnętrznej prawdy. Temu, kto kocha Boga wystarczy zadowalanie Go, bo największą nagrodą, jakiej możemy pragnąć jest sama miłość.» (Święty Leon Wielki)

-

«Prośmy Pana za wstawiennictwem Świętej Dziewicy, by dał nam serce czyste, wolne od wszelkiej hipokryzji, aby uzdalniał nas do życia według ducha i byśmy osiągnęli cel, jakim jest miłość.» (Franciszek)

-

«Czwarte przykazanie przypomina dzieciom już dorosłym o ich odpowiedzialności wobec rodziców. W miarę możliwości powinny one okazywać im pomoc materialną i moralną w starości, w chorobie, samotności lub potrzebie. Jezus przypomina o tym obowiązku wdzięczności.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2218)